

Het gajes van het bos?

Een forse, bruinroze vogel springt van tak naar tak. Het is een fraaie verschijning: gestreept koppie, zwarte snor en zwarte staart, witte stuit en naast zwart en wit op de vleugel een hemelsblauwe vlek met daarin witte vlekjes. Bij de veerkrachtige sprongen gebruikt de vogel z'n vleugels nauwelijks. Op iedere tak speurt het dier de omgeving af, waarbij de kop alle kanten in draait. Als de gaai, want dat is het, omhoog kijkt, zie ik dat hoger in de boom een tweede gaai zit. De gaai is familie van de kraaien en net als zij opereren ze dikwijls in koppels. Ze zijn erg trouw aan elkaar.

Zwijgend springt de eerste gaai lager en lager en verdwijnt plots in een struik. Een merel slaat met harde tikgeluiden alarm, maar kan niet voorkomen dat zijn net uitgekomen jong uit het nest gesleurd wordt. Want dat hebben gaaien ook gemeen met de rest

van de familie der kraaiachtigen; het is “gajes” dat graag een eitje of een jong vogeltje steelt. Maar het zijn ook bosbouwers. In het najaar verzamelen ze eikels. Elke eikel wordt in gaatje in de bodem gestopt, zodat de gaai in de winter nog wat te eten heeft. Gaaien hebben een goed geheugen maar sommige eikels worden toch vergeten en kunnen dan in het volgend jaar gaan kiemen. Zo zorgen de gaaien ervoor dat de zware eikels die anders alleen maar onder de eikenboom terecht komen, op plaatsen komen waar (nog) geen eiken staan.

De tweede gaai slaakt een harde klagende roep. Zou z'n partner de prooi niet willen delen? Luid krijsend verdwijnen beide vogels in de boomkruinen. In de struik zit de merel met zachte tikgeluiden zijn verlies te verwerken. Hier staan geen emotionele actievoerders met tractoren en auto's de bospaden te blokkeren om de mereljongen te beschermen tegen een wrede dood. Hier kan de natuur z'n gang gaan. Maar goed ook. Zouden alle mereljongen groot worden dan zouden wij gek worden van duizenden zingende merels en moeten we een beschermingsactie opzetten om de regenworm te beschermen. Wie is het echte gajes?